

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Katarzyna Bakalarczyk-Kielak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2016 roku we W.

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

I. zasądza na rzecz powoda A. C. od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. kwotę 37.536,80 złotych brutto (słownie: trzydzieści siedem tysięcy pięćset trzydzieści sześć złotych i osiemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych;

II. zasądza na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 3.600,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 2.104,75 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 13.000,00 złotych brutto.

UZASADNIENIE

Powód A. C. pozwem wniesionym w dniu 12 grudnia 2012 r. (data prezydentury biura podawczego, k. 2) do Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w B., następnie sprecyzowanym pismem procesowym datowanym na dzień 08 września 2015 r. (k. 374) i ostatecznie sprecyzowanym na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2016r. (k. 422) po wydaniu opinii uzupełniającej przez biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów, domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 37.536,80 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w sobotę, niedzielę oraz w święta w okresie od 08.08.2011r. do 29.02.2012r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości z uwagi na konieczność dojazdów pełnomocnika z K. (k. 423).

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w okresie od dnia 08 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. strony łączyła umowa o pracę, początkowo zawarta na okres próbny, a następnie na czas określony, na mocy której powód świadczył pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika robót, za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 13.000,00 zł brutto.

Następnie powód wskazał, że w dniu 01 listopada 2012 r. rozwiązał ze stroną pozwaną umowę o pracę za dwutygodniowym wypowiedzeniem, niemniej jednak do dnia wytoczenia powództwa strona pozwana nie zapłaciła mu

wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych. W tym miejscu powód wskazał, iż fakt świadczenia przez niego pracy w soboty, niedziele i święta wyraźnie wynika z załączonych do pozwu list obecności. Dodatkowo powód wskazał, że pracę wykonywał z naruszeniem minimalnych okresów odpoczynku, tj. przez okres 11, a nawet 12 dni z rzędu. W/ w okoliczność w ocenie powoda potwierdza e-mail pracodawcy, z którego wyraźnie wynika konieczność pracy 7 dni w tygodniu po 24 godziny na dobę. W tym miejscu powód podkreślił, iż w okresie zatrudnienia świadczył pracę w soboty po 12 godzin dziennie i w niedziele po 8 godzin dziennie.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w B., podniosła zarzut braku właściwości miejscowej, jednocześnie wnosząc o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Skierniewicach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, jako Sądowi, w którego okręgu powód wykonywał pracę lub Sądowi Rejonowemu we Wrocławiu, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na obszarze właściwości którego znajduje się siedziba pracodawcy. Nadto strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w kosztów zastępstwa prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wg norm przepisanych (k. 32 - 34)

Na uzasadnienie swojego stanowiska, strona pozwana w pierwszej kolejności wskazała, że powód świadczył pracę na budowie autostrady (...) na kontrakcie, tj. w miejscowości Ł., o czym świadczy chociażby fakt otrzymywania przez powoda dodatku mieszkaniowego w kwocie 800,00 zł brutto miesięcznie.

W dalszej części uzasadnienia strona pozwana zakwestionowała powództwo zarówno co do zasady jak i wysokości, wskazując, iż powód nie pracował w takim wymiarze, w jakim wskazuje w pozwie, oraz, że pracę w zwiększonym wymiarze godzin rekompensowało powodowi wysokie wynagrodzenie – 13.000 zł brutto. W tym miejscu strona pozwana podkreśliła, że nasilenie pracy nie miało charakteru stałego oraz, że w momencie zatrudnienia powód został poinformowany przez pracodawcę, iż powierzane mu stanowisko wiąże się z nienormowanym czasem pracy, a wszelkie niedogodności będzie rekompensowało wysokie wynagrodzenie.

Nadto strona pozwana powołując się na treść art. 151⁴ § 1 k.p. podniosła, iż powód należał do szczebla kierownictwa kontraktu, w związku z czym wynagrodzenie z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych mu nie przysługuje. Dodatkowo strona pozwana powołała się na treść ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo Budowlane, zgodnie z którym kierownik robót jest kierownikiem wyodrębnionej komórki organizacyjnej, co oznacza, że prawo do dodatkowego wynagrodzenia za godziny nadliczbowe nie przysługuje powodowi.

Ponadto strona pozwana wskazała, iż powód nie uwzględniła sezonowości robót drogowych oraz, że dysponuje innymi listami obecności niż dołączone do pozwu przez powoda.

Postanowieniem z dnia 09 października 2013 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej – Huty w K. Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania jako właściwemu miejscowo Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Śródmieścia Wydziałowi IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt IV P 2256/12/N), k. 86.

Powód wniósł zażalenie na w/w postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej – Huty w K. Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, k. 89,90.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił zażalenie powoda (sygn. akt VII Pz 58/13), k. 98.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzi działalność gospodarczą w ramach, której zajmuje się m.in. robotami związanymi z budowaniami dróg i autostrad.

W sierpniu 2011 r. rozpoczęła budowę 29 - kilometrowego odcinka autostrady (...). Termin realizacji inwestycji określono na 15 października 2012 r., jednakże z tym zastrzeżeniem, że trasa ma być przejezdna w czerwcu 2012 r. (trasa na EURO 2012).

Z uwagi na krótki termin realizacji inwestycji wyznaczony przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, do budowy autostrady konieczne było zatrudnienie bardzo dużej ilości pracowników.

W związku z powyższym do pracy na stanowiskach kierownika robót zaangażowano aż 6 inżynierów (w tym powoda A. C.), którzy mieli za zadanie koordynowanie i nadzorowanie robót drogowych na wyznaczonych im do nadzoru odcinkach drogi. Każdy kierownik był odpowiedzialny za powierzony mu odcinek drogi.

W dniu 08 sierpnia 2011 r. strona pozwana nawiązała współpracę z powodem. Początkowo powód A. C. został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na okres próbny, następnie od dnia 01 listopada 2011 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, która miała trwać do dnia 31 grudnia 2012 r., na stanowisku kierownika robót drogowych, w pełnym wymiarze czasu pracy, z miesięcznym wynagrodzeniem brutto w kwocie 13.000,00 zł.

W treści umowy o pracę strony ustaliły, że miejscem wykonywania pracy jest obszar województw (...) oraz (...).

Nadto zgodnie z ustnymi ustaleniami stron, wynagrodzenie określone w umowie o pracę miało obejmować wynagrodzenie przysługujące powodowi za godziny nadliczbowe przypadające w dni powszednie, natomiast za pracę w soboty i niedziele i w dni świąteczne, powód miał otrzymywać dni wolne.

W dniu 08 sierpnia 2011 r. powód podpisał pismo zawierające informację o warunkach zatrudniania i uprawnieniach pracowniczych, z którego wynikało, że powoda obowiązuje dobowa i tygodniowa norma czasu pracy, jaka wynika z art. 129 § 1 k.p.

Dowód: - wypis z KRS, k. 37-39v, 330-335v

- umowa o pracę na okres próbny, k. 5-8

- umowa o pracę na czas określony, k. 9-12

- świadectwo pracy powoda, w aktach osobowych,

- informacja o warunkach zatrudniania i uprawnieniach pracowniczych, w aktach osobowych powoda,

- zeznania świadka J. S. (1), k. 201-205,

- zeznania świadka P. J., k. 217-220,

- zeznania świadka J. S. (2), k. 238-240

- zeznania świadka Ł. S., k. 241-242

- zeznania świadka W. D., k. 264-265v

- zeznania świadka J. B. (1), k. 303-309

- przesłuchanie powoda, k. 432.

W ramach zawartych umów o pracę, powód jako kierownik robót drogowych został zobowiązany w szczególności do koordynowania i nadzorowania robót drogowych realizowanych przez podwykonawców w ramach budowy Autostrady (...) S. - K. na odcinku A od km 365+261,42 do km 395+500 w miejscowości Ł..

Do zadań powoda należało m.in.:

- prowadzenie i nadzorowanie robót budowlanych w zakresie określonym przez pracodawcę oraz dopuszczonym i określonym przez prawo budowlane,
- kierowanie i nadzór nad pracą podległego personelu,
- przygotowywanie, kompletowanie i prowadzenie dokumentacji rozliczeniowej robót wykonywanych przez pracodawcę, podwykonawców jak i innych kontrahentów,
- wykonywanie obowiązków określonych przepisami bhp,
- prowadzenie dokumentacji kierowanych robót zgodnie z wymaganiami Prawa Budowlanego, zamawiającego i pracodawcy, w tym dziennika budowy, sporządzanie protokołów przekazania placu budowy, protokołów odbioru robót, prowadzenie ewidencji materiałów przyjmowanych na budowę, kompletowanie deklaracji zgodności wbudowanych materiałów oraz wyników badań laboratoryjnych zgodnie z wymaganiami specyfikacji technicznych oraz uzgodnieniami z zamawiającym,
- przygotowanie budżetu dla kierowanych robót, bieżące analizowanie kosztów i wydatków związanych z kierowanymi robotami, raportowanie pracodawcy rozbieżności między prognozowanym a rzeczywistym wykonaniem kierowanych robót, przygotowywanie rozliczeń kierowanych robót – potrzebnych przy fakturowaniu jak i zamknięciu robót,
- przygotowywanie harmonogramów robót, także na potrzeby przetargów, w których uczestniczy pracodawca,
- przeprowadzenie wizji lokalnych przyszłych i potencjalnych terenów budowy,
- potwierdzenie odbioru dostarczanych na budowę materiałów oraz prowadzenie dokumentacji w sposób pozwalający na ich rozliczenie,
- bieżące kontrolowanie jakości wykonanych robót,
- raportowanie do systemu godzin pracy ludzi i sprzętu,
- kierowanie i nadzorowanie pracy brygad robotników drogowych i operatorów sprzętu,
- nadzorowanie prawidłowej eksploatacji sprzętu, a w szczególności: prowadzenie dokumentacji pracy i serwisu sprzętu, efektywne wykorzystanie sprzętu przeznaczonego do realizacji zadań, rozliczenie paliwa i innych materiałów eksploatacyjnych.

Bezpośrednim przełożonym powoda jak i pozostałych kierowników robót był J. S. (1) - kierownik budowy.

Dowód: - umowa o pracę na okres próbny, k. 5-8

- umowa o pracę na czas określony, k. 9-12
- wydruk ze strony internetowej, k. 63
- zeznania świadka J. S. (1), k. 201-205,
- zeznania świadka P. J., k. 217-220,
- zeznania świadka J. S. (2), k. 238-240
- zeznania świadka Ł. S., k. 241-242
- zeznania świadka W. D., k. 264-265v

- zeznania świadka J. B. (1), k. 303-309

- przesłuchanie powoda, k. 432.

Mając na uwadze krótki termin realizacji inwestycji, Prezes Zarządu pozwanej Spółki – (...), w dniu 22 sierpnia 2011 r. wystosował do kadry kierowniczej wiadomość e-mailową, w treści której wskazał m.in., że realizacja robót ma być zorganizowana zgodnie z jego instrukcjami, tzn. na wszystkich frontach należy wprowadzić dwie zmiany, które będą świadczyły pracę 7 dni w tygodniu włączając w to soboty i niedziele.

W treści wiadomości mailowej Prezes Zarządu podkreślił, że szczególnie ważna jest praca kierowników i majstrów 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu na wszystkich frontach.

Powód otrzymał i zapoznał się z treścią w/w wiadomości.

W związku z powyższym stanowiskiem Prezesa Zarządu pozwanej Spółki, na budowie został wprowadzony dwuzmianowy system czasu pracy - pracownicy świadczyli pracę w godzinach od 07:00 do 19:00 lub w godzinach od 19:00 do 07:00 od poniedziałku do soboty (zmiany 12 godzinne), natomiast w niedzielę pracownicy świadczyli pracę w godzinach od 07:00 do 15:00 (zmiany 8 godzinne).

W/w system pracy dotyczył również kadry kierowniczej budowy, w tym powoda A. C..

W lutym 2012 r. z uwagi na ujemne temperatury na okres około dwóch tygodni zostały zniesione zmiany nocne. W w/ w okresie kierownicy robót świadczyli pracę w wymiarze 8 godzinnym, zajmując się przede wszystkim uzupełnianiem dokumentacji.

Dowód: - wiadomość mailowa od Prezesa Zarządu – J. H., k. 20-24,

- zeznania świadka J. S. (1), k. 201-205,

- zeznania W. D., k. 264-265

- zeznania świadka P. J., k. 217-220,

- zeznania świadka J. S. (2), k. 238-240

- zeznania świadka Ł. S., k. 241-242

- zeznania świadka J. B. (1), k. 303-309

- przesłuchanie powoda, k. 432.

Pracownicy strony pozwanej po przyjsciu do pracy mieli obowiazek wpisac sie na liste obecności, w której umieszczali wyłącznie swój podpis. Strona pozwana nie odnotowywała czasu pracy pracowników w danych dniach, a jedynie potwierdzała ich obecność w pracy.

Pod koniec października 2011 r. dyrektor kontraktu - T. J., przeprowadził z każdym kierownikiem robót indywidualną rozmowę w trakcie której oznajmił, że od listopada 2011 r. nie należy w listach obecności odnotowywać pracy w weekendy i w święta. Powód nie godząc się na taki stan rzeczy oraz mając na uwadze stanowisko swoich podwładnych, ustalił z kierownikiem budowy – J. S. (1), że stworzy dla siebie i swoich podwładnych własne listy obecności, które następnie będą podpisywane przez kierownika budowy, celem ich uwiarygodnienia.

W związku z powyższym od 01 listopada 2011 r. do 28 lutego 2012 r. powód prowadził własną listę obecności.

W/w lista obecności była każdorazowo potwierdzana przez kierownika budowy J. S. (1).

Dowód: - listy obecności, k. 13- 19

- zeznania świadka J. S. (1), k. 201-205,

- zeznania W. D., k. 264-265

- zeznania świadka P. J., k. 217-220,

- zeznania świadka J. S. (2), k. 238-240

- zeznania świadka Ł. S., k. 241-242

- zeznania świadka J. B. (1), k. 303-309

- przesłuchanie powoda, k. 432.

W okresie zatrudnienia powód świadczył pracę od poniedziałku do piątku minimum po 40 godzin tygodniowo. Nadto świadczył pracę w godzinach nadliczbowych w sobotę i niedzielę w następujących dniach:

- w dniu 15 sierpnia 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 20 sierpnia 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 21 sierpnia 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 03 września 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 04 września 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 17 września 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 18 września 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 01 października 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 02 października 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 15 października 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 16 października 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 29 października 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 05 listopada 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 06 listopada 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 19 listopada 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 20 listopada 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 03 grudnia 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 04 grudnia 2011 r. (niedziela 8 godzin),

- w dniu 17 grudnia 2011 r. (sobota 12 godzin),

- w dniu 18 grudnia 2011 r. (niedziela 8 godzin),
- w dniu 14 stycznia 2012 r. (sobota 12 godzin),
- w dniu 15 stycznia 2012 r. (niedziela 8 godzin),
- w dniu 28 stycznia 2012 r. (sobota 12 godzin),
- w dniu 29 stycznia 2012 r. (niedziela 8 godzin),

Łącznie w okresie zatrudnienia powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych w soboty i w niedziele w wymiarze 244 godzin.

W okresie zatrudnienia powoda w Spółce obowiązywał czteromiesięczny okres rozliczeniowy (styczeń-kwiecień, maj-sierpień, wrzesień-grudzień).

Dowód: - listy obecności powoda, k. 13-19

- opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów (...), k. 336-341
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów (...), k. 412- 417
- Regulamin Pracy wraz z załącznikami, k. 355-373
- zeznania świadka J. S. (1), k. 201-205,
- zeznania W. D., k. 264-265
- zeznania świadka P. J., k. 217-220,
- zeznania świadka J. S. (2), k. 238-240
- zeznania świadka Ł. S., k. 241-242
- zeznania świadka J. B. (1), k. 303-309
- przesłuchanie powoda, k. 432.

Powód nie otrzymał dni wolnych za przepracowane godziny nadliczbowe w soboty i niedziele oraz w okresie zatrudnienia otrzymywał stałe miesięczne wynagrodzenie w kwocie 13.000,00 zł brutto.

Bezsporne

Wynagrodzenie powoda w przeliczeniu na jedną godzinę pracy wynosiło w poszczególnych miesiącach następujące kwoty:

- w sierpniu 2011 r. – 73,86 zł,
- we wrześniu 2011 r. – 73,86 zł,
- w październiku 2011 r. – 77,38 zł,
- w listopadzie 2011 r. – 81,25 zł,
- w grudniu 2011 r. – 77,38 zł,

- w styczniu 2012 r. – 77,38 zł,

- w lutym 2012 r. – 77,38 zł,

- w marcu 2012 r. – 73,86 zł,

Z uwagi na okoliczność, iż powód w okresie od 08.08.2011r. do 28.02.2012r. przepracował u strony pozwanej 244 godziny nadliczbowe, należy mu się wynagrodzenie za te godziny nadliczbowe w wysokości 37.536,80 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie strony pozwanej z dnia 25 czerwca 2013 r., k. 58

- opinia główna i opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów (...), k. 336-341, k. 412- 417.

Pismem datowanym na dzień 09 marca 2012 r. powód wypowiedział umowę o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 24 marca 2012 r.

Dowód: - rozwiązanie umowy o pracę przez pracownika za wypowiedzeniem, w aktach osobowych powoda,

- świadectwo pracy, w aktach osobowych powoda.

Pismem datowanym na dzień 23 marca 2012 r. powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłacenie mu wynagrodzenia za nadgodziny za przepracowane soboty, niedziele oraz święta. W treści pisma powód wskazał, że praca była wykonywana w związku z wymaganiami kontraktu, tzn. potrzebą zapewnienia nadzoru osoby posiadającej uprawnienia budowlane nad pracami trwającymi 7 dni w tygodniu przez 24 godziny na dobę oraz na podstawie polecenia służbowego wydanego przez Prezesa J. H., przesłanego pocztą elektroniczną 22 sierpnia 2011 r. przez ówczesnego dyrektora kontraktu T. J..

Z uwagi na brak wypłaty powyższych należności, w dniu 02 października 2012 r. powód ponownie wezwał stronę pozwaną do zapłaty należności pieniężnych z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych na łączną kwotę 36.846,00 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

Dowód: - pismo z dnia 23 marca 2012 r., k. 25,

- adwokacki list upominawczy z dnia 02 października 2012 r., k. 26.

Strona pozwana nie wypłaciła powodowi należnego mu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w soboty, niedziele i święta.

Bezsporne.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu jako uzasadnione.

W niniejszej sprawie powód po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2016 r. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 37.536,80 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w soboty, niedziele oraz w święta w okresie od 08.08.2011r. do 29.02.2012r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W niniejszej sprawie bezsporne był następujące okoliczności: świadczenie pracy przez powoda na rzecz strony pozwanej na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierownika robót oraz wypłata powodowi stałego wynagrodzenia w kwocie 13.000 zł brutto miesięcznie. Nadto strona pozwana nie kwestionowała pracy powoda w

godzinach nadliczbowych, jednocześnie podnosząc, że powód nie pracował w wymiarze, w jakim podaje oraz, że wysokie wynagrodzenie, które pozwana Spółka wypłaciła powodowi obejmowało także ryczałt za nadgodziny.

Okolicznościami spornymi były natomiast: faktyczne wykonywanie przez powoda pracy w wymiarze przez niego wskazanym, tj. w soboty i niedziele oraz prawidłowość wypłacanych powodowi wynagrodzeń.

W związku z powyższym Sąd w toku postępowania dowodowego podjął czynności zmierzające do wyjaśnienia i ustalenia czy powyższe roszczenie było zasadne, a w tym celu przeprowadził dowody z dokumentów, z zeznań świadków, a także z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów oraz dowód z przesłuchania stron.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, tj. na umowach o pracę, świadectwie pracy, oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem, które znajdowały się w aktach osobowych powoda, Regulaminie Pracy wraz z załącznikami oraz na listach obecności dołączonych przez powoda, których zgodność ze stanem faktycznym została uwiarygodniona przez powołanych do sprawy świadków. Nadto bardzo istotnym w sprawie był dowód z dokumentu w postaci wiadomości e-mailowej Prezesa Zarządu pozwanej Spółki z dnia 22 sierpnia 2011 r., w której to treści Prezes Zarządu wyraźnie wskazał na konieczność pracy w wymiarze 7 dni w tygodniu 24 godziny na dobę.

W toku niniejszego postępowania szczególną wartość dowodową w sprawie miały dowody osobowe w postaci zeznań świadków będących pracownikami strony pozwanej, tj. W. D., J. S. (1), P. J., Ł. S., J. S. (2), J. B. (2), którzy to w sposób jednoznaczny wskazali, że w pozwanej Spółce w okresie zatrudnienia powoda normą było świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych, co wynikało z polecenia samego Prezesa Zarządu.

Co istotne, w/w świadkowie jednomyślnie podnieśli, że prace na budowie autostrady wykonywane były 7 dni w tygodniu przez 24 godziny na dobę, na dwóch zmianach, tj. od godziny 07:00 do 19:00 i od 19:00 do 07:00 (zmiany 12 godzinne) od poniedziałku do soboty, natomiast niedzielę od 07:00 do 15:00 (zmiany 8 godzinne). Dodatkowo Sąd zauważył, iż tylko jeden ze świadków – J. B. (2) wskazał, że „powód nie pracował we wskazanym przez siebie okresie, gdyż pracował jedną sobotę w miesiącu i nie pracował w niedzielę”, niemniej jednak mając na uwadze zeznania wszystkich pozostałych świadków i całokształt okoliczności faktycznych sprawy, Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka J. B. (2) w powyższym zakresie.

Zważyć należy, iż zeznania powyżej wskazanych świadków co do zasady są spójne, logiczne i korespondują zarówno wzajemnie ze sobą, jak i z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Niebagatelne znaczenie w sprawie ma okoliczność, iż zeznania w/w świadków w pełni pokrywały się z treścią wiadomości mailowej z dnia 22 sierpnia 2011 r., w której Prezes Zarządu pozwanej Spółki wydał polecenie pracy 7 dni w tygodniu 24 godziny na dobę.

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2016 r. na wniosek pełnomocnika powoda, Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka W. J. (świadek nie stawiał się na kolejne wezwania, brak było z nim kontaktu).

Nadto wobec niestawiennictwa reprezentanta strony pozwanej wezwanego prawidłowo pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania w charakterze strony, Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2016 r., Sąd pominął dowód z przesłuchania strony pozwanej.

Wobec powyższego Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, bowiem w pełni korespondowały one z zeznaniami powołanych do sprawy innych świadków i stanowiły spójną i logiczną z nimi całość. Co istotne, Sąd dał wiarę zeznaniom powoda w zakresie, w jakim powód wskazywał, że powstanie drugiej listy obecności (oprócz tzw. oficjalnej) stanowiło rezultat odbytej pod koniec października 2011 r. rozmowy z T. J. (pierwszym dyrektorem kontraktu), w trakcie której powód otrzymał polecenie nie umieszczania w liście obecności adnotacji o pracy w sobotę i niedzielę, wobec czego powód zaczął prowadzić dodatkową listę obecności. Zgodnie z zeznaniami powoda, na prowadzenie odrębnych list obecności zgodę wyraził ówczesny kierownik budowy, a następnie także dyrektor kontraktu, J. S. (1).

O prawidłowości poczynionych przez Sąd ustaleń w powyższej materii przemawia okoliczność, iż listy obecności prowadzone przez powoda były każdorazowo podpisywane przez J. S. (1) - kierownika budowy, co oznacza, że J. S. (1) miał świadomość prowadzenia dodatkowych list obecności oraz, że musiała istnieć konieczność ich wprowadzenia. Świadek J. S. (1) zeznał, że potwierdzał pracownikom, w tym i powodowi fakt ich pracy w soboty i niedziele.

Sąd miał również na uwadze fakt, iż listy obecności dołączone przez powoda w pełni pokrywają się z listami obecności strony pozwanej w okresie od sierpnia 2011 r. do października 2011 r. W tym miejscu Sąd pragnie podkreślić, iż listy obecności strony pozwanej za okres od sierpnia 2011 r. do października 2011 r. potwierdzają fakt wykonywania przez powoda pracy w godzinach nadliczbowych w soboty i niedziele w wymiarze 124 godzin (7 sobót i 5 niedziel). Zaś późniejsze listy obecności złożone przez stronę pozwaną - od listopada 2011r. - już tego faktu nie potwierdzają. Przemawia to za prawdziwością twierdzeń powoda i świadków – innych pracowników strony pozwanej, że od listopada 2011r. powód otrzymał polecenie nie umieszczania na listach obecności prowadzonych przez pracodawcę, adnotacji o pracy w soboty i niedziele.

W rezultacie, materiał dowodowy w postaci zeznań świadków, wyjaśnień powoda oraz treści e-maila Prezesa Zarządu skierowanego do załogi kierowniczej z dnia 22 sierpnia 2011r., spowodował, iż Sąd nie dał wiary dowodom z dokumentów w postaci list obecności, które zostały przedłożone do niniejszego postępowania przez stronę pozwaną, a z których nie wynika praca powoda w soboty i niedziele. Bowiem szeroko zakrojone postępowanie dowodowe ewidentnie wykazało, że wymienione listy obecności nie przedstawiają rzeczywistego wymiaru pracy pracowników strony pozwanej, w tym i powoda. Przede wszystkim, jak już wskazano powyżej, w wiadomości e-mailowej z dnia 22 sierpnia 2011r. Prezes Zarządu pozwanej Spółki wyraźnie wskazał na konieczność pracy na budowie w wymiarze 7 dni w tygodniu przez 24 godziny na dobę. Zresztą kierując się zasadami logicznego rozumowania, nie sposób uznać, aby zakończenie budowy 29 - kilometrowego odcinka autostrady nastąpiło w przeciągu 10 miesięcy bez świadczenia pracy przez pracowników w godzinach nadliczbowych.

Nadto Sąd pragnie podkreślić, iż obowiązki związane z prowadzeniem dokumentacji pracowniczej mają istotne znaczenie w kwestii dotyczącej rozkładu ciężaru dowodu w przypadku nie prowadzenia dokumentacji pracowniczej zgodnie z przepisami, bowiem ciężar wykazania, że powód świadczył pracę w wymiarze, w jakim wskazuje strona pozwana spoczywa na pracodawcy.

Dodatkowo odnosząc się do twierdzenia strony pozwanej podniesionego w piśmie procesowym z dnia 01 października 2015r. jakoby wysokie miesięczne wynagrodzenie zasadnicze powoda zawierało również ryczałt za nadgodziny, Sąd zważył, iż w/w twierdzenie nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż tego typu argument strona pozwana podniosła dopiero po upływie 3 lat od daty wytoczenia powództwa. Nadto twierdzenia te nie są poparte żadnymi dowodami – z treści umowy o pracę nie wynika, że powodowi przysługuje ryczałt za nadgodziny, natomiast świadkowie wyraźnie zeznają, że tego typu ustalenia nie były dokonywane. W tym miejscu jako zasadne jawi się przytoczenie zeznań świadka W. D., który w okresie zatrudnienia u strony pozwanej świadczył pracę na tożsamym stanowisku pracy co powód (tj. kierownika robót drogowych), a który w trakcie przesłuchania podał: „miałem takie ustalenia, iż godziny nadliczbowe przypadające w dni powszednie są wynagradzane w ramach pensji, natomiast za godziny nadliczbowe przypadające w weekendy i w dni świąteczne miałem otrzymywać czas wolny. (...) Z tego co się orientuję, powód takie czasu nie otrzymywał. (...) Z rozmów między kierownikami wynikało, że wszyscy w tym zakresie mieliśmy takie same ustalenia.(...) Z tego co pamiętam z rozmów z powodem, on miał takie same ustalenia ze Spółką w tym zakresie” Okoliczność, że owszem, wysokie wynagrodzenie zasadnicze za pracę miało powodowi rekompensować konieczność pracy w godzinach nadliczbowych od poniedziałku do piątku, ale już nie dotyczyło to pracy w soboty, niedziele i święta, potwierdził w trakcie przesłuchania także powód. Jednocześnie powód zaznaczył, że za pracę w soboty, niedziele i święta miał otrzymywać dni wolne, ale w spornym okresie nigdy ich nie uzyskał i nie korzystał z dni wolnych, z uwagi na dużą ilość pracy i konieczność zakończenia budowy autostrady w krótkim terminie.

Dodatkowo Sąd zauważył, iż z pisemnej informacji o warunkach zatrudnienia i uprawnieniach pracowniczych wynika jedynie, że powoda obowiązuje dobową i tygodniową normą czasu pracy, wskazana w art. 129 § 1 k.p.

Podstawę prawną roszczenia powoda o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych stanowiły przepisy art. 151 § 1 k.p. w zw. z art. 151¹ § 1 k.p. i w zw. z art. 151⁴ § 2 k.p.

Zgodnie z treścią art. 151 § 1 k.p. „Praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Praca w godzinach nadliczbowych jest dopuszczalna w razie:

- 1) konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii;
- 2) szczególnych potrzeb pracodawcy.

Natomiast zgodnie z art. 151¹ k.p. „Za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości:

1) 100% wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających:

a) w nocy,

b) w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,

c) w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi w zamian za pracę w niedzielę lub w święto, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy;

2) 50% wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w każdym innym dniu niż określony w pkt 1”.

Umowa o pracę zawarta pomiędzy powodem a stroną pozwaną precyzuje, iż powód świadczył pracę na rzecz pozwanego na stanowisku kierowniczym, w pełnym wymiarze czasu pracy.

W związku z tym, wskazać należy, iż w myśl art. 151⁴ k.p.: „§1 Pracownicy zarządzający w imieniu pracodawcy zakładem pracy i kierownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonują, w razie konieczności, pracę poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Kierownikom wyodrębnionych komórek organizacyjnych za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w niedzielę i święto przysługuje prawo do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w wysokości określonej w art. 151¹ § 1, jeżeli w zamian za pracę w takim dniu nie otrzymali innego dnia wolnego od pracy”.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, osoby zatrudnione na stanowiskach kierowniczych, nie są wyłączone z dobrodziejstw ochrony norm czasu pracy. W judykaturze przyjmuje się bowiem, że zadania tych pracowników powinny być tak określone, aby ich wykonanie nie wymagało przedłużania dnia roboczego ponad 8 godzin i 40 godzin tygodniowo (vide: wyrok SN z 25.08.2004r., I PK 707/03, Lex nr 518050). Zakres obowiązków pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowniczym powinien być tak ukształtowany przez pracodawcę, aby możliwe było ich wykonanie w ustawowym podstawowym czasie pracy określonym w art. 129 § 1 k.p. Wykonywanie pracy przez osoby zatrudnione na stanowiskach kierowniczych ponad podstawowe normy czasu pracy wynikające z art. 129 § 1 k.p., czy to na skutek poleceń przełożonego, czy też z własnej inicjatywy pracownika, stwarza podstawy do osobnego wynagrodzenia dla takiego pracownika za godziny nadliczbowe (por. wyrok SN z 14.12.2004r., II PK 106/04, OSNP 2005/15/221).

Powód pracował u strony pozwanej w całym spornym okresie czasu w godzinach nadliczbowych, w soboty, niedziele i święta, na wyraźne polecenie pracodawcy (vide: e-mail Prezesa Zarządu skierowany do załogi kierowniczej z dnia 22 sierpnia 2011r.). Nie było możliwe wykonanie obowiązków pracowniczych przez powoda w ustawowym podstawowym czasie pracy określonym w art. 129 § 1 k.p. Tymczasem zaś, pracodawca nie jest uprawniony do stałego obarczania pracownika pracą w ponadnormatywnym wymiarze.

Ponadto w tym miejscu wskazać należy, że polecenie wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych może być wydane w dowolny sposób, nawet dorozumiany - wówczas gdy chodzi o pracę wykonywaną w istocie z inicjatywy pracownika, ale za wiedzą pracodawcy.

W wyroku z dnia 14 maja 1998 r., I PKN 122/98 (OSNAPiUS 1999, nr 10, poz. 343) Sąd Najwyższy stwierdził, że polecenie pracy w godzinach nadliczbowych nie wymaga szczególnej formy. Brak sprzeciwu przełożonego na wykonywanie w jego obecności przez pracownika obowiązków może być zakwalifikowany jako polecenie świadczenia pracy w godzinach nadliczbowych. Podobnie przyjęto w wyroku z dnia 26 maja 2000 r., I PKN 667/99 (OSNAPiUS 2001, nr 22, poz. 662), zgodnie z którym warunkiem przyjęcia dorozumianej zgody pracodawcy na pracę w godzinach nadliczbowych jest świadomość pracodawcy, że pracownik wykonuje taką pracę.

Zważyć w tym miejscu należy, iż powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych na polecenie pracodawcy - Prezesa Zarządu strony pozwanej.

Ponadto w niniejszej sprawie istotna jest okoliczność, iż strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, jakoby powód świadczył pracę w wymiarze zgodnym z umową o pracę. Wbrew leżącemu po jej stronie obowiązkowi, prowadziła listy obecności w sposób nierzetelny i niepełny.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że zgodnie z przepisami Kodeksu pracy pracodawca miał i ma obowiązek prowadzić ewidencję czasu pracy pracownika do celów prawidłowego wyliczenia jego wynagrodzenia. Pracownikowi należy się bowiem wynagrodzenie za pracę faktycznie wykonaną.

Za naruszenie obowiązku ewidencji czasu pracy trzeba uznać zarówno całkowite jego zbagatelizowanie, jak i niesystematyczne dokonywanie adnotacji, uniemożliwiające powzięcie powyższych informacji. Brak dokumentacji powoduje, że w razie sporu pracodawca ma wykazać, że pracownik nie pracował w takim rozmiarze jak twierdzi, a tym bardziej jaki udokumentował (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1999 r., I PKN 665/98, OSNAPiUS 2000/14/535).

Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2001 r. ciężar dowodu spoczywa nie tylko na powodzie, który dochodzi roszczeń z tego tytułu (art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p.), ale i na pozwanym pracodawcy, który był obowiązany do prowadzenia ewidencji czasu pracy (I PKN 678/00 (OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 538).

W świetle powyższego stanowiska judykatury uznać należało, że skoro pozwany będący pracodawcą powoda nie wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku prowadzenia ewidencji czasu pracy (art. 94 pkt 9a k.p., art. 149 § 1 k.p.), to pracownik (powód) może powoływać wszelkie dowody na wykazanie pracy w godzinach nadliczbowych, w tym posiadające mniejszą moc dowodową niż dokumenty dotyczące czasu pracy.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 maja 1999 r., I PKN 665/98, OSNP 2000/14/535 stwierdził, że niemożność ścisłego ustalenia wysokości wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych nie uzasadnia oddalenia powództwa.

Ponadto w wyroku z dnia 19 lutego 2010 r. Sąd Najwyższy II PK 217/09, LEX nr 584743 wyjaśnił, że w sytuacji, gdy pracownik udowodnił, że pracował w godzinach nadliczbowych, a jedynie - wobec nieprowadzenia przez pracodawcę ewidencji czasu pracy - nie może udowodnić dokładnej liczby przepracowanych godzin, ustalenie wynagrodzenia może nastąpić według reguł z art. 322 k.p.c.

Zgodnie z art. 322 k.p.c., jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Sąd zatem, w oparciu o zebrany materiał dowodowy, mając na uwadze przede wszystkim jednoznaczne zeznania powołanych do sprawy świadków oraz w oparciu o zasady doświadczenia życiowego przyjął, iż twierdzenia powoda co do średniej liczby przepracowanych godzin nadliczbowych zasługują na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe, w celu wyliczenia należnego powodowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w soboty, niedziele i święta w okresie czasu od 08.08.2011r. do 29.02.2012r., Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów, polecając biegłemu wyliczenie wynagrodzenia na podstawie list obecności dołączonych do pozwu k.13-19, przy przyjęciu, że powód pracował w soboty po 12 godzin, a w niedziele i święta po 8 godzin.

Biegły sądowy wyliczył, iż powód w w/w czasie przepracował u strony pozwanej w wymiarze nadliczbowym 244 godzin, w związku z czym należy mu się z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 37.536,80 zł brutto.

W ocenie Sądu sporządzona w sprawie opinia biegłego sądowego jest rzetelna i merytorycznie uzasadniona. Sąd rozważył jej wiarygodność i moc dowodową na podstawie własnego przekonania, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, wszechstronnie uwzględniając pozostały materiał dowodowy. Zdaniem Sądu także opinia uzupełniająca charakteryzuje się kompleksowością i w sposób wyczerpujący daje odpowiedź na skierowane do biegłego pytania. Ponadto istotne znaczenia przy ocenie opinii ma doświadczenie biegłego. Uwzględniając te czynniki stwierdzić należy, że wartość dowodowa obu opinii jest pełna, bowiem zostały one opracowane zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego sądowego.

Zastrzeżenia do opinii wniosła strona pozwana, która zarzuciła biegłemu sądowemu dokonanie błędnych ustaleń w zakresie obliczenia dodatku za pracę w soboty, przyjęcie przez niego jednomiesięcznego okresu rozliczeniowego, podczas gdy w spornym okresie obowiązywał czteromiesięczny okres rozliczeniowy (styczeń-kwiecień, maj-sierpień, wrzesień-grudzień), pominięcie kwestii zatrudnienia powoda na stanowisku kierowniczym oraz nadto dokonanie obliczeń w oparciu o dokument sporządzony przez samego powoda, tj. dokument prywatny, w przypadku, gdy powód pospisywał listy obecności załączone przez stronę pozwaną.

Celem ustosunkowania się przez biegłego do zarzutów strony pozwanej, Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego sądowego, jednocześnie wskazując, iż biegły sądowy winien ustalić wysokość należnego i niewypłaconego powodowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w spornym okresie czasu przy przyjęciu czteromiesięcznego okresu rozliczeniowego.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy z zakresy rachunkowości i finansów – (...), szczegółowo ustosunkował się do zarzutów strony pozwanej. Odnosząc się do pierwszego zarzutu, biegły sądowy wskazał, iż z jego ustaleń wynika, że wszystkie godziny pracy powoda w soboty, stanowiły przekroczenie tygodniowej normy czasu pracy wynoszącej 40 godzin, w związku z czym dodatek do wynagrodzenia zgodnie z art. 151¹ § 1 ust. 1 k.p. wynosi 100 %, co oznacza, że zarzut strony pozwanej jest niezasadny.

Następnie biegły sądowy wskazał, że z uwagi na brak jakiegokolwiek informacji dotyczącej okresu rozliczeniowego w aktach sprawy, zastosował on ogólne zasady wynikające z przepisów prawa pracy, co oznacza, że powyższe uchybienia nie powinny go obciążać. Nadto biegły zauważył, że Regulamin Pracy wraz z załącznikami strona pozwana złożyła dopiero w dniu 08 września 2015 r., a więc po sporządzeniu wcześniejszej opinii.

Dalej biegły sądowy podał, że zarzut dotyczący nie uwzględnienia w opinii stanowiska zajmowanego przez stronę pozwaną, również nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zadaniem biegłego jest dokonywanie ustaleń w zakresie

zleconym przez Sąd. Biegły podkreślił, iż dokonał ustaleń w oparciu o dane z list obecności oraz przy przyjęciu, że powód pracował w soboty po 12 godzin, a w niedziele i święta po 8 godzin na polecenie Sądu.

W pełni należy zgodzić się z powyższym stanowiskiem biegłego sądowego, albowiem to Sąd polecił biegłemu przyjęcie, że powód pracował w soboty po 12 godzin, a w niedziele i święta po 8 godzin, a to na podstawie powyżej już omówionego obszernego materiału dowodowego.

Natomiast uwzględniając fakt, że powoda obowiązywał czteromiesięczny okres rozliczeniowy, biegły sądowy w opinii uzupełniającej dokonał korekty wartości wyliczonego i należnego powodowi wynagrodzenia, ustalając, iż łącznie skorygowana wartość wynagrodzenia za godziny nadliczbowe wraz z dodatkiem jaki przysługiwałby powodowi w okresie od 08 sierpnia 2011 r. do 28 lutego 2012 r. wynosi 37.536,80 zł brutto.

Do powyższej opinii uzupełniającej strona pozwana ponownie wniosła zastrzeżenia. Wskazać jednak należy, iż strona pozwana po prostu koresponduje z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie oraz ze stanowiskiem powoda przedstawionym w sprawie i zaaprobowanym przez Sąd i w istocie jej zastrzeżenia do opinii uzupełniającej nie dotyczą wyliczeń biegłego, lecz odnoszą się do tego, że strona pozwana nie zgadza się z tym, aby powodowi co do zasady przysługiwało jakiegokolwiek wynagrodzenie za godziny nadliczbowe.

Jak już jednak wskazano powyżej, powodowi, z mocy art. 151⁴ §2 k.p., jako kierownikowi wyodrębnionej komórki organizacyjnej, za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w niedziele i święta przysługiwało prawo do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w wysokości określonej w art. 151¹ § 1, bowiem w zamian za pracę w tych dniach nie otrzymał on innego dnia wolnego od pracy.

Za pracę w soboty w godzinach nadliczbowych powodowi przysługiwało wynagrodzenie na podstawie art. 151¹ § 1 ust. 1 k.p., bowiem pracodawca nie jest uprawniony do stałego obarczania pracownika pracą w ponadnormatywnym wymiarze, a nie było możliwe wykonanie obowiązków pracowniczych przez powoda w ustawowym podstawowym czasie pracy określonym w art. 129 § 1 k.p.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd w pkt. I-wszym sentencji wyroku, na podstawie art. 151¹ § 1 k.p. w zw. z art. 151⁴ §2 k.p. zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda łączną kwotę 37.536,80 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w soboty, w niedziele i święta w okresie od 08.08.2011r. do 29.02.2012r.

Orzeczenie o odsetkach ustawowych za zwłokę, które Sąd zasądził zgodnie z żądaniem powoda od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 12.12.2012r., znajduje swe oparcie w przepisach art. 481 §1 i §2 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w pkt II sentencji wyroku zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione koszty procesu. Wysokość stawki podstawowej pełnomocnika powoda wynika z § 6 pkt 5 w zw. z § 12 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu i wynosi ona 1.800 zł. Sąd jednak na podstawie art. 109 §2 k.p.c., mając na względzie duży nakład pracy pełnomocnika powoda, a także podniesiony przez niego fakt konieczności dojazdów z K. do W., uwzględnił wniosek pełnomocnika powoda i zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej koszty zastępstwa adwokackiego w podwójnej wysokości, tj. 3.600 zł.

W pkt. III-cim sentencji wyroku, Sąd na podstawie art. 98 §1 k.p.c. i art. 113 ust.1 w zw. z art. 13 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398) nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa łączną kwotę 2.104,75zł tytułem zwrotu kosztów sądowych. W kwocie tych kosztów mieści się: kwota 1.435,40 zł opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy (obliczonej jako 5% od pierwotnej wartości przedmiotu sporu, tj. od kwoty 28.708,00 zł), kwota 419,23 zł tytułem kosztów sporządzenia pisemnych opinii przez biegłego sądowego oraz kwota 250,12 zł tytułem zwrotu kosztów podróży związanych ze stawiennictwem świadków na rozprawie. Zgodnie bowiem z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia

28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 r. Nr 167 poz. 1398 ze zm.), Sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 tej ustawy.

Ponadto w tym miejscu wyjaśnić należy, iż zgodnie z uchwałą SN z 5.03.2007, Sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do Sądu (art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy); z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy (por. uchwała SN z 5.03.2007; sygn. I PZP 1/07; publ. OSNP 2007/19-20/269).

W pkt IV-tym sentencji wyroku Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 13.000,00 zł brutto na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., zgodnie z którym zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.